

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูลที่แต่ละขั้นตอนดังต่อไปนี้

การวิจัยเชิงคุณภาพ

จากการสังเคราะห์ จากผลการจัด โครงการอบรม-สัมมนาและการติดตามการประเมินผล “ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในภาคตะวันออกเฉียงและการวิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor Analysis)” โดยผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในภาคตะวันออกเฉียง จำนวน 25 ท่าน และการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา และโรงเรียนชลราษฎรอำรุง 2 โรงเรียนละ 15 คน รวมเป็นจำนวน 30 คน โดยวิธีการสัมภาษณ์ และการสังเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผลการจัด โครงการอบรม-สัมมนาและการติดตามการประเมินผล “ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในภาคตะวันออกเฉียงและการวิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor Analysis)” โดยผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในภาคตะวันออกเฉียง ซึ่งผลจากการสังเคราะห์ ผู้วิจัยได้นำมาดังนี้

1. พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 1.1 Me and Them ครูต้องมีความพยายามในการสอน
 - 1.2 ปริมาณที่เด็กได้สัมผัสกับภาษามีน้อย
 - 1.3 ในบ้านเด็กได้อ่านภาษาอังกฤษ เด็กมีการสัมผัสภาษาอังกฤษ
 - 1.4 สื่อการสอนที่ใช้ต้องเหมาะกับเด็ก
 - 1.5 การเข้าใจซึ่งกันรักกันมากๆครูกับนักเรียนต้องรักกัน
 - 1.6 ยิ่งมีความถี่ในการใช้สูง ก็จะเก่งความเด่น
 - 1.7 ความถี่ในการอ่าน เขียน สร้างได้
 - 1.8 ความถี่ในการฟัง พูด จะน้อยมาก
 - 1.9 พูดจากรู้เรื่อง
 - 1.10 ขาดเวลาในการฝึกฝน
 - 1.11 สอนไม่บอกวัตถุประสงค์

- 1.12 เด็กอ่อน ชอบการร่วมมือ พี่งพา ทำงานเป็นกลุ่ม
- 1.13 คนทุกคนเป็น Learner
- 1.14 ผู้เรียนที่สามารถเรียนได้ด้วยตัวเอง
- 1.15 ผู้เรียนที่ต้องการครูเป็นผู้ช่วยเหลือ
- 1.16 ข้อมูลที่เข้าใจไม่ถูกต้อง
- 1.17 ห้องเรียน จะต้อง Plan
- 1.18 Learning Styleของเด็กนักเรียน กับ Teaching Style
- 1.19 การสอนโดยการเล่านิทาน
- 1.20 การสอนจากประสบการณ์จริง
- 1.21 ทำการสรุปเป็น ไวยากรณ์
- 1.22 ทำ Mind Mapping
- 1.23 ต้องใช้การสอนซ้ำ ๆ
- 1.24 การเล่นเกม
- 1.25 ใช้กิจกรรมในการเรียนการสอน
- 1.26 ข้อจำกัดในเรื่องของหนังสือภาษาต่างประเทศ
- 1.27 สอนให้เรื่องตัวหนังสือ Meaning & Print
- 1.28 ภาษาเป็นสิ่งมีชีวิต การสอนในสิ่งที่ปัจจุบัน
- 1.29 ครูต้องพูดภาษาอังกฤษกับเด็กนักเรียนก่อน
- 1.30 มีการทักทายเป็นภาษาอังกฤษในตอนเช้า
- 1.31 ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน
- 1.32 การท่องจะให้ศักยภาพความสำเร็จ 10 % ในครั้งที่ 1
- 1.33 การท่องเทคนิคที่ได้ปริมาณคำศัพท์ต้องท่อง ได้มากที่สุดในเวลาที่ยั่งยืนที่สุด
- 1.34 ครูไทยสอนภาษาอังกฤษเป็นเรื่อง ๆ
- 1.35 การเรียนรู้เรื่องวัฒนธรรม
- 1.36 ความไม่ต่อเนื่อง
2. การควบคุมชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
 - 2.1 การฝึกในห้องเรียนเมื่อพูดผิด เพื่อนหัวเราะ
 - 2.2 ความกดดันที่เกิดจากเพื่อนรอบตัว
3. บุคลิกภาพของครูผู้สอน
 - 3.1 ความสวยดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้

- 3.2 บุคลิกภาพดี
 3.3 ความใจดี
 3.4 ความทันสมัยของครู
 4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูภาษาอังกฤษกับนักเรียน
 4.1 อย่าทำให้เกิดช่องว่างระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน
 4.2 เข้าใจนักเรียน
 4.3 ใช้คำชมเชย, ให้กำลังใจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากนักเรียน

การให้รหัสแก่ข้อมูล

ตารางที่ 5 การให้รหัสแก่ข้อมูล

No	รหัส	Code/ Keyword
1	TEA	พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู
2	ODL	การควบคุมชั้นเรียนภาษาอังกฤษ
3	ACT	บุคลิกภาพของครูภาษาอังกฤษ
4	CLY	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูภาษาอังกฤษกับนักเรียน

การจำแนกข้อมูลตามรหัส

1. พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู วิธีการสอนต่างๆตามที่ครูผู้สอนต้องการสื่อออกมา

TEA “บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนยิ่งดีค่ะ จะได้เตรียมตัวล่วงหน้า”

นักเรียนหญิงคนที่ 1

“น่าจะมีการถ่ายทอดได้ดีกว่านี้ แต่ถ้าบอกจุดประสงค์การเรียนรู้หลังการเรียนคือ อาจารย์สรุปให้เราได้อะไรบ้างก็ยิ่งดี”

นักเรียนหญิงคนที่ 2

“ผลดีคือทำให้นักเรียนสปีดตัวเอง ตั้งใจเรียนมากขึ้น”

นักเรียนหญิงคนที่ 3

“รวมตัวเราด้วยถ้าเราตั้งใจ”

นักเรียนชายคนที่ 1

“ถ้าสอนดี ก็ทำให้เราชอบ เรียนพิเศษเสริม”

นักเรียนชายคนที่ 2

“ชอบครูที่ให้ทำกิจกรรมบ้าง สอนเข้าใจ อธิบาย ยกตัวอย่างอย่างละเอียด”

นักเรียนหญิงคนที่ 4

“ก็ส่งผล เป็นบางส่วนแต่อีกส่วนมาจากตัวเรา ของอาจารย์ก็มีส่วน แล้วก็เทคนิค การสอนของครูแต่ละคนด้วย ก็อาจจะสื่อออกมายังไง อาจารย์บางคนมีความรู้มาก แต่สื่อออกมาไม่เป็น บางคนสื่อเป็น เช่น สอนเทคนิคการจำรูปประโยค”

นักเรียนหญิงคนที่ 5

“ส่งผล ถ้ามีวิธีการสอนที่สนุกนักเรียนก็ตั้งใจเรียนก็ทำให้ประสบผลสำเร็จ สอนได้ ทุกเรื่อง”

นักเรียนชายคนที่ 3

“ถ้าอาจารย์สอนดี เด็กเข้าใจ มีวิธีการสอนที่ดี สามารถอธิบายรูปประโยคให้นักเรียน เข้าใจได้ ก็ทำให้เด็กเรียนรู้ได้เร็ว”

นักเรียนหญิงคนที่ 6

“แบบรวดเร็ว ทำให้อยากเรียน ไม่เครียดเวลาเรียน ส่งผลทำให้เรียนเข้าใจมากขึ้น”

นักเรียนชายคนที่ 4

“สอนแบบมีเกม”

นักเรียนชายคนที่ 5

2. การควบคุมชั้นเรียนภาษาอังกฤษ การกำหนดระเบียบเวลาเรียนในคาบเรียน

ODL

“ถ้าอาจารย์เคร่งเกินไปทำให้เด็กไม่อยากเรียน”

นักเรียนชายคนที่ 4

“สอนแบบสนุก ไม่เครียดอยู่ในขอบเขต”

นักเรียนชายคนที่ 6

“สร้างกฎที่ดี ควรถามความคิดเห็นเด็กก่อน ”

นักเรียนหญิงคนที่ 4

“อาจารย์ให้ความเป็นกันเอง”

นักเรียนหญิงคนที่ 10

“ทำให้เราเรียนดีขึ้น เช่น ให้นักเรียนถาม-หรือพูดโต้ตอบกันทุกคน”

นักเรียนชายคนที่ 13

3. บุคลิกภาพของครูภาษาอังกฤษ บุคลิกภาพต่าง ๆ ของครูผู้สอน

ACT “ถ้าอาจารย์แต่งตัวดูดีก็น่าเชื่อถือ”

นักเรียนหญิงคนที่ 17

“ถ้าเป็นด้านบุคลิกภาพหรือการพูดดี ในการเรียนก็จะทำให้เด็กเชื่อถือได้บ้าง”

นักเรียนชายคนที่ 7

“ส่งผล บุคลิกภาพน่าเชื่อถือ”

นักเรียนหญิงคนที่ 10

“ถ้าอาจารย์มั่นใจในการพูด ทำให้น่าเชื่อถือ หน้าตาไม่เก๋ขว”

นักเรียนชายคนที่ 9

4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูภาษาอังกฤษกับนักเรียน การพูดคุยระหว่างครูผู้สอนกับ

นักเรียน

CLY “เป็นกันเอง ไม่ต้องวิชาการมาก ไม่รู้เรื่อง”

นักเรียนหญิงคนที่ 15

“พูดคุยเป็นกันเอง พูดเพราะ ไม่ดูถูกเด็กนักเรียน”

นักเรียนชายคนที่ 3

“ส่งผลนะครับ เพราะจะทำให้เรากล้าถามอาจารย์ มีการพูดคุยกัน สร้าง ความคุ้นเคย ทำให้เราไม่กลัวอาจารย์ เข้าใจเรา”

นักเรียนชายคนที่ 13

“การพูดคุยเป็นกันเอง เข้ามาคุยกับเรา บางครั้งเราก็เงิน”

นักเรียนหญิงคนที่ 11

“ถ้ากล้าพูด ก็กล้าถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ”

นักเรียนหญิงคนที่ 2

หลังจากผู้วิจัยได้ผลการวิจัยมาแล้ว ผู้วิจัยได้นำปัจจัยที่มีค่า Factor ที่ได้มาจากทั้ง 4 องค์ประกอบมาตั้งแนวคำถามเพื่อในการทำแบบสอบถาม นักเรียนที่มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนำไปทำการวิจัยเชิงปริมาณในขั้นตอนต่อไปเพื่อให้ได้ตัวแปรที่แท้จริงของการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์องค์ประกอบอิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดชลบุรี นำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ ดังรายการต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติ และอักษรย่อแทนตัวแปรองค์ประกอบตามความหมายดังนี้

GFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน
AGFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว
df	แทน	องศาอิสระ
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน
RMSEA	แทน	ค่ารากกำลังสองของความคลาดเคลื่อน โดยปริมาตร
Chi-Square	แทน	ค่าสถิติใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่าฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์
CFI	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ
ค่าที่ได้		
GFI	=	0.89
AGFI	=	0.86
df	=	728
P	=	0.00
Chi-Square	=	1182.91
RMSEA	=	0.038
NFI	=	0.94
CFI	=	0.98
RFI	=	0.93

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานลักษณะกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานลักษณะกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในกรณีทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนตามวิธีของ ยามาเน่การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ในกรณีทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Finite Population) ใช้สูตรทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1970, p. 125)

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่จะศึกษามีทั้งหมดเท่ากับ 4,000 หน่วยและยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มร้อยละ 5 หรือ 0.05 ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คำนวณเท่ากับกี่หน่วย

วิธีทำ เมื่อ $N = 4,000$ หน่วย และ $e = 0.05$

$$\begin{aligned} n &= \frac{4,000}{1+4,000*(0.05)^2} \\ &= 364 \end{aligned}$$

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเท่ากับ 364 หน่วย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริง

ตารางที่ 6 จำนวนกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ

ตัวแปร	จำนวน (n = 468)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	181	38.7
หญิง	287	61.3

พบว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 468 คน นักเรียนเพศชาย จำนวน 181 คน (ร้อยละ 38.7) นักเรียนเพศหญิง จำนวน 287 คน (ร้อยละ 61.3)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล

ITEM	Mean	Std. Deviation
ITEM01	3.89	.773
ITEM02	3.33	.933
ITEM03	3.68	.702
ITEM04	3.18	.787
ITEM05	2.64	1.206
ITEM06	3.55	.881
ITEM07	3.49	.880
ITEM08	4.13	.726
ITEM09	4.39	.685
ITEM10	3.50	.817
ITEM11	3.71	.807
ITEM12	3.31	.913
ITEM13	4.01	.890
ITEM14	3.84	.919
ITEM15	3.97	.596
ITEM16	3.84	.732
ITEM17	3.39	.760
ITEM18	3.86	.664
ITEM19	2.75	.996
ITEM20	3.74	.803
ITEM21	3.96	.760
ITEM22	4.01	.839
ITEM23	4.17	.750
ITEM24	3.64	.809
ITEM25	3.44	.785
ITEM26	3.22	.919
ITEM27	2.70	1.143

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ITEM	Mean	Std. Deviation
ITEM28	3.31	.901
ITEM29	3.13	.908
ITEM30	4.16	.696
ITEM31	4.14	.717
ITEM32	3.99	.814
ITEM33	3.94	.879
ITEM34	3.66	.888
ITEM35	3.48	.880
ITEM36	3.63	.811
ITEM37	3.69	.872
ITEM38	3.46	.940
ITEM39	3.83	.958
ITEM40	3.25	1.067
ITEM41	3.84	.727
ITEM42	3.69	.802

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการสังเคราะห์ จากผลการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 42 ตัวแปรจากโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา และโรงเรียนชลราษฎรอำรุง 2 โดยกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนละ 15 คน รวมเป็นจำนวน 30 คน โดยวิธีการสัมภาษณ์ และการสังเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง นำมาทำการวิจัยเชิงปริมาณต่อโดยการสร้างแบบสอบถามจากตัวแปรที่ได้มาข้างต้น ตรวจสอบค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรพบว่าสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ													R ²
ตัวแปร	TEA			ODL			ACT			CLY			
	สปส	SE	T	สปส	SE	T	สปส	SE	T	สปส	SE	T	
Item28	0.14**	0.044	3.29	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.026
Item29	0.067	0.044	1.53	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.0055
Item30	0.00	0.00	0.00	0.21**	0.034	5.95	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.088
Item31	0.00	0.00	0.00	0.44**	0.033	13.52	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.39
Item32	0.00	0.00	0.00	0.53**	0.037	14.50	0.30**	0.035	8.50	0.00	0.00	0.00	0.57
Item33	0.00	0.00	0.00	0.54**	0.039	13.64	0.061	0.45	-0.14	0.00	0.00	0.00	0.48
Item34	0.33**	0.073	4.44	0.19**	0.075	2.49	0.50**	0.040	12.58	0.00	0.00	0.00	0.64
Item35	0.47**	0.040	11.83	0.00	0.00	0.00	0.39**	0.041	9.46	0.00	0.00	0.00	0.49
Item36	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.0080	0.046	0.17	0.00	0.00	0.00	0.00
Item37	0.52**	0.039	13.50	0.00	0.00	0.00	0.32**	0.041	7.90	0.00	0.00	0.00	0.50
Item38	0.53**	0.042	12.65	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.48**	0.047	10.19	0.59
Item39	-0.043	0.10	-0.42	0.31**	0.10	3.00	0.00	0.00	0.00	0.17**	0.054	3.09	0.12
Item40	0.36**	0.051	7.11	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.023	0.061	-0.38	0.12
Item41	0.00	0.00	0.00	0.40**	0.033	12.08	0.00	0.00	0.00	0.21**	0.036	5.91	0.40
Item42	0.19**	0.078	2.37	0.23**	0.080	2.85	0.00	0.00	0.00	0.27**	0.040	6.60	0.36

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดชลบุรี

ตัวแปร	น้ำหนัก องค์ประกอบ	ความเที่ยง R ²	t
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน			
องค์ประกอบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู (TEA)			
Item12	0.54	0.35	13.23
Item38	0.53	0.59	12.65

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ตัวแปร	น้ำหนัก องค์ประกอบ	ความเที่ยง R ²	t
องค์ประกอบการควบคุมชั้นเรียนภาษาอังกฤษ (ODL)			
Item23	0.66	0.53	6.59
Item22	0.54	0.51	13.91
Item33	0.54	0.48	13.64
องค์ประกอบบุคลิกภาพของครูภาษาอังกฤษ (ACT)			
Item34	0.50	0.64	12.58
Item35	0.39	0.49	9.46
องค์ประกอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูภาษาอังกฤษกับนักเรียน (CLY)			
Item42	0.27	0.36	6.60
Item41	0.21	0.40	5.91

จากการวิจัยเชิงปริมาณ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในจังหวัดชลบุรีทั้งหมด 10 อำเภอ 17 โรงเรียน โรงเรียนสัตหีบวิทยาคม, โรงเรียนสิงห์สมุทร, โรงเรียนศรีราชา, โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาคม, โรงเรียนจุฬารัตน์ราชวิทยาลัย ชลบุรี, โรงเรียนบ้านบึง อุดสาหกรรมนุเคราะห์, โรงเรียนหนองใหญ่ศิริวรวาทีวิทยา, โรงเรียนชลราษฎรอำรุง, โรงเรียนชลกันยานุกูล, โรงเรียนพนัสพิทยาคาร, โรงเรียนอุทกวิทยาคม, โรงเรียนเกาะสีชัง, โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร, โรงเรียนบางละมุง, โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา, โรงเรียนพานทอง, โรงเรียนพานทอง สภานูปถัมภ์จำนวนนักเรียนทั้งหมด 468 คน สามารถสรุปออกมาได้ดังนี้

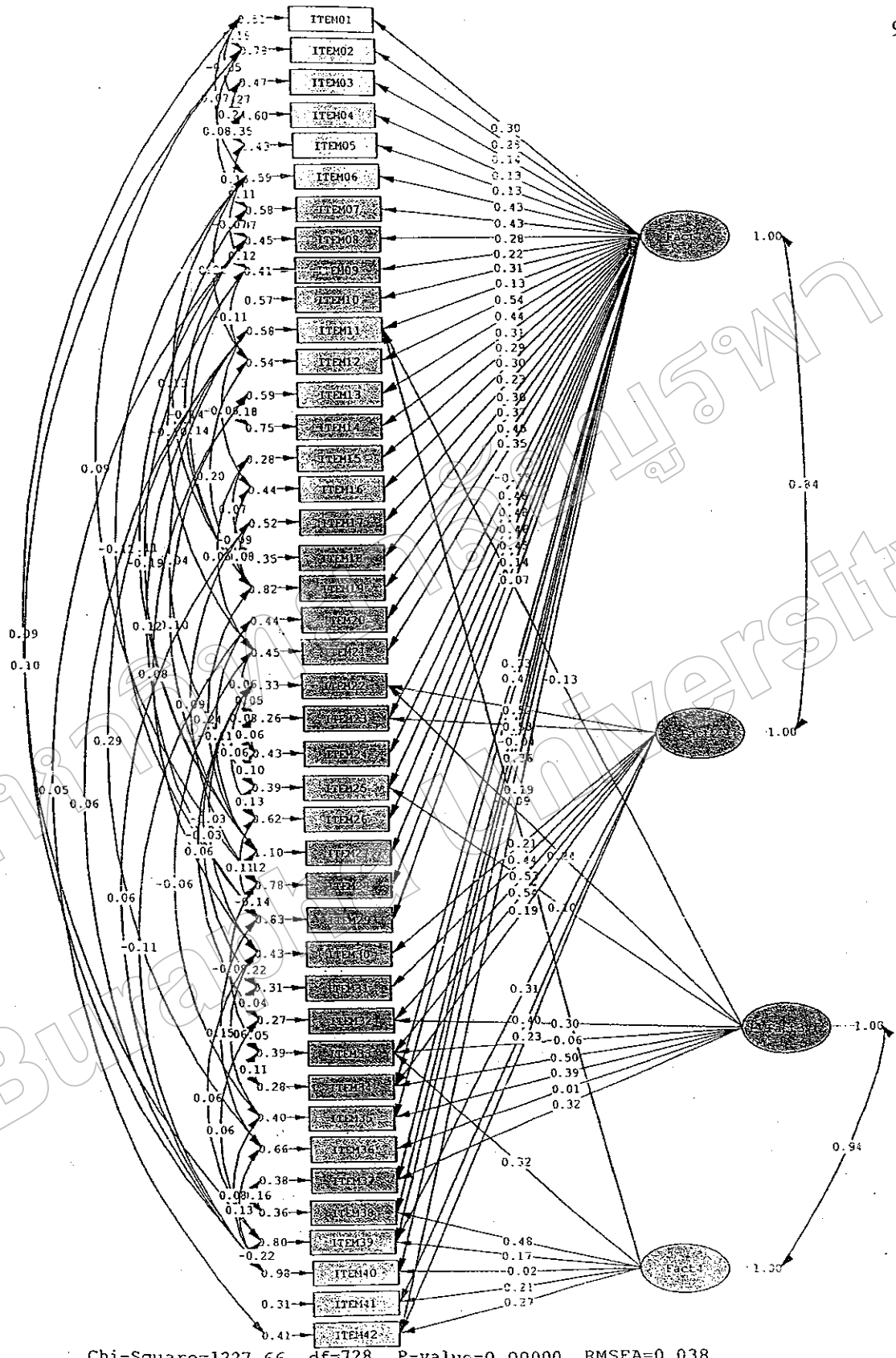
จากการวิเคราะห์พบว่า อิทธิพลของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ (สุมน อมรวิวัฒน์, 2530, หน้า 13) 42 ตัวแปร นำมาสร้างเป็นโมเดลองค์ประกอบของอิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเรื่องอิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดชลบุรี พบว่า คำนำน้หนักองค์ประกอบรวมอิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดชลบุรี ทั้ง 4 ด้าน มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 จัดเรียงลำดับตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากมากไปน้อยของแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู ด้านการควบคุมชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ด้านบุคลิกภาพของครูภาษาอังกฤษและด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูภาษาอังกฤษกับนักเรียนมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .54, .53, .66, .54, .54, .50, .39, .27 และ .21 ตามลำดับ นั่นคือ องค์ประกอบด้านการควบคุมชั้นเรียนภาษาอังกฤษ มีน้ำหนักมากที่สุด ขณะที่องค์ประกอบด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูภาษาอังกฤษกับนักเรียนมีน้ำหนักน้อยที่สุด

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดลอิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดชลบุรี พบว่า ค่าไค-สแควร์เท่ากับ 1182.91 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ .89, .86 และ .98 ตามลำดับ และ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ .038 แสดงว่า โมเดลความเชื่อเรื่องความรู้ที่สร้างขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี

จากนั้นผู้วิจัยได้นำปัจจัยที่มีค่า Factor ที่มากที่สุดจากทั้ง 4 องค์ประกอบมาตั้งแนวคำถามเพื่อในการสัมภาษณ์นักเรียนที่เรียนดีในวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนำกลับไปทำการวิจัยเชิงคุณภาพอีกครั้งเพื่อขยายความ ตรวจสอบยืนยัน หรือเพิ่มความลึกของข้อมูล

ภาพที่ 8 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันเรื่องอิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

การวิจัยเชิงคุณภาพ

จากการสังเคราะห์ ผลการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากโรงเรียน 13 โรงเรียนผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนที่เรียนดีวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด 13 โรงเรียน ทั้งหมด 22 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีเลือกโรงเรียนที่เน้นการเรียนภาษาอังกฤษ 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนเซนต์ปอลคอนแวนต์ ศรีราชา, โรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา และ โรงเรียนสาธิต“พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา และโรงเรียนที่สอนทั่วไป (ปกติ) 10 โรงเรียน ด้วยวิธีจับสลาก โดยจับอำเภอละ 1 โรงเรียนจากที่ได้ศึกษาไปแล้ว ในขั้นต้น (เชิงปริมาณ) คือ โรงเรียนสิงห์สมุทร (สัทหีบ), โรงเรียนศรีราชา (ศรีราชา), โรงเรียนบ้านบึง อุตสาหกรรมนุเคราะห์ (บ้านบึง), โรงเรียนหนองใหญ่ศิริรวาทวิทยา (หนองใหญ่), โรงเรียนชลกันยานุกูล (เมือง), โรงเรียนพนัสพิทยาคาร (พนัสนิคม), โรงเรียนเกาะสีชัง (เกาะสีชัง), โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร (บางละมุง), โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา (บ่อทอง), โรงเรียนพานทอง (พานทอง) จากการสังเคราะห์ จากผลการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยวิธีการสัมภาษณ์ และการสังเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผลจากการสังเคราะห์ ได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู

1.1 ด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนที่ใช้เกมมาเสริมในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ การที่ครูผู้สอนใช้เกมมาเสริมในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเรียนได้มากขึ้นและรู้จักวิธีการที่จะทำให้จำจากเกมที่นำมาเป็นสื่อได้ดี

“อาจารย์มีสื่อใช้เกมพวกจับคำให้เราเหมือนหาคำศัพท์ในการใช้เกมมาเสริมทำให้เราสนุกไม่เครียด”

นักเรียนหญิงคนที่ 2

“อาจารย์ชาวต่างชาติใช้เกมจับคำมาเสริมเกมจับคำคิดมีการวาดรูปแล้วทายว่ารูปนั้นคืออะไรจะได้ความรู้ด้านคำศัพท์และแปลคำมีการสอนแบบกึ่งเรียนกึ่งเล่นเกม เกมครั้งแรกเรียนครึ่งหลังเพราะด้านคำศัพท์จะจำได้ยาก จำยากลืมง่ายใช้เกมเป็นสื่อเล่นเกมที่บ้านก็จะเห็นคำศัพท์และทำให้จำได้นาน”

นักเรียนหญิงคนที่ 7

“ทำให้เข้าใจมากขึ้นเช่นการเล่นเกมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ ถ้าเป็นการหาคำศัพท์ปกติ เราก็จะไม่จำแต่ถ้าเป็นการนำเกมมาเสริมจะทำให้จำได้ดีมากขึ้น ทำให้เกิดความสนุกสนานไม่น่าเบื่อเรียนอย่างเดียวทำให้วังง”

นักเรียนหญิงคนที่ 5

“เด็กแต่ละคนมีการเรียนรู้ไม่เท่ากัน ครูก็จะสอนไปตามแบบของเค้า”

นักเรียนหญิงคนที่ 10

“เวลาเรียนถ้าเครื่องเครือข่ายยิ่งกลัวไปใหญ่ พื้นฐานของเด็กไทยก็กลัวภาษาอังกฤษอยู่แล้ว มีการจัดการเรียนการสอนที่มีความสนุกแล้วก็เรียนรู้ไปด้วยก็ทำให้อยากเรียนมาก ๆ เจออาจารย์ใจดีก็ไม่กลัว”

นักเรียนชายคนที่ 3

“ถ้าเราเป็นคนเล่นเกมเองจะได้อีกกว่า แต่ถ้าเพื่อนเป็นคนเล่นโดยที่เราไม่มีส่วนร่วมทำให้เราไม่ค่อยสนใจ”

นักเรียนชายคนที่ 3

“ทำให้เรียนรู้เรื่องขึ้นเยอะและ เช่น Vercap ให้จดแบบธรรมดาก็ไม่ดีเท่าไร หรือจำได้แต่ระยะเวลาสั้นส่วนใหญ่จะลืม แต่ถ้าเป็นเกมเล่นเกมแล้วพูดอะไรออกไป ถ้าเราพูดผิดเราจะจำได้เลย เพราะครูจะบอก เกมจำทำให้จำได้ง่ายกว่า”

นักเรียนชายคนที่ 1

“ต่อคำให้รู้จักคำศัพท์คำนี้แปลว่าอะไร มันทำให้เรียนสนุกแล้วก็ทำให้อยากเรียนแล้วก็เข้าใจ ครูเน้นเรื่องการออกเสียง ถ้าอ่านไม่ได้ให้ออกเสียงจนกว่าจะถูกต้อง”

นักเรียนหญิงคนที่ 3

“ชอบเล่นเกม Password กับร้องเพลง ให้ฟังเพลงแล้วก็หาคำที่หายไปแล้วก็แปลแล้วก็ให้ออกมาร้อง”

นักเรียนหญิงคนที่ 5

“ตอนนี้ครูก็ให้ทำกิจกรรมเป็นการทำตลาดขายของ สถานการณ์ปัจจุบันอยู่ในตลาด พูดยังไง ฝึกภาษา ทำให้สนุก ได้ออกนอกกรอบการเรียน ไม่ใช่แต่เรียน Grammar ท่องศัพท์ ทำให้เรารู้จักจะใช้รูปประโยค รู้จักคำศัพท์ สามารถนำไปใช้ได้จริง”

นักเรียนหญิงคนที่ 9

“เป็นสิ่งที่เราต้องเรียนอยู่แล้วด้วย เราสนใจอยู่แล้วมันจะช่วยให้เราเรียนได้ดีทีเดียว”

นักเรียนชายคนที่ 2

บางครั้งการใช้เกมมาเสริมไม่ทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่ทำให้ให้นักเรียนได้เรียนได้เข้าใจและไม่เครียดในเวลาเรียน

“ครูไม่ค่อยใช้เกมมาเสริม ไม่เครียด ครูมีมุกทำให้สนุกไปกับการเรียน ไม่ค่อยเครียด”

นักเรียนหญิงคนที่ 16

1.2 ด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนที่ให้ความเป็นกันเอง ไม่ถือตัว กับนักเรียน ในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ

“ทำให้เรากล้าถามอาจารย์ถ้าอาจารย์ดูเราก็ไม่กล้าไปตามเขากล้าเข้าไปคุยกับอาจารย์ ในสิ่งที่เราไม่เข้าใจสิ่งที่เราไม่รู้”

นักเรียนหญิงคนที่ 12

“ให้ความเป็นกันเองค่อนข้างมาก ครูไทยจะเน้นสอน Grammar ค่อนข้างมากมี การใช้ Grammar เรียนเป็นช่วงแรกช่วงหลังใช้เกมมาเสริมครูชาวต่างชาติสอน ไม่ซีเรียสจะเน้นด้านเกม ต้องการเพื่อจะให้ได้ฝึกพูด”

นักเรียนหญิงคนที่ 18

“ทำให้กล้าถาม ครูไทยถึงจะมีความอาวุโสแต่เราก็กกล้าที่จะถาม แต่ครูภาษาอังกฤษ ไม่ค่อยเจอ”

นักเรียนชายคนที่ 1

“ชอบครูที่ถามกลับได้โดยเมื่อไม่เข้าใจ บางครั้งหนูไม่เข้าใจไปหาเองอาจพลาดหรือ ลืม”

นักเรียนหญิงคนที่ 4

“ถ้าเกิดหนูกลัวอาจารย์หนูก็จจะ ไม่ได้ความรู้เพราะ บางครั้งหนูไม่เข้าใจตรงไหน อาจารย์ดูเกิน ไปก็จะ ไม่กล้าเข้าไปถามจะทำให้ไม่เข้าใจเรื่องนั้นไปเลย ถ้าอาจารย์ ใจดีก็จะกล้าเข้าไปถาม กล้าเข้าไปพูดคุยด้วย”

นักเรียนหญิงคนที่ 10

“ทำให้เรากล้าถาม แต่ถ้าอาจารย์ซีเรียสก็ไม่อยากเรียนชอบครูสนุกให้แต่งประโยค”

นักเรียนหญิงคนที่ 14

“ขึ้นอยู่กับที่การพูดด้วย ถ้าพูดสำเนียงอเมริกันก็จะเข้าใจง่าย มีการถามตอบในชั้นเรียน ทำให้รู้ในสิ่งที่อยากจะรู้ มีการเปิดโอกาสให้ถาม ถ้าไม่ถาม อาจารย์จะถามเอง ไม่เข้าใจตรงไหนแล้วอธิบาย”

นักเรียนชายคนที่ 2

“ทำให้เรารู้เรื่อง ครูให้ความเสมอภาคกับนักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะเด็กเก่งหรือ เด็กอ่อน”

นักเรียนหญิงคนที่ 6

“ทำให้ไม่เกร็ง กล้าที่จะถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ”

นักเรียนหญิงคนที่ 8

“อยากจะถามอะไรครู ครูก็ไม่ว่า ไม่เข้าใจตรงไหน ก็สามารถถามได้เลย”

นักเรียนหญิงคนที่ 1

“ทำให้เรารู้เรื่อง เข้าใจมากขึ้น อาจารย์ค่อนข้างดูเวลาเรียนจะเกร็ง ๆ บ้างครั้งครูท่านจะมีมุขฮามบ้าง”

นักเรียนชายคนที่ 2

“ครูให้ความเป็นกันเองมาก สามารถแซวครูได้ ครูก็สามารถเล่นกับนักเรียนได้ ครูไม่ถือตัวครูเป็นกันเอง”

นักเรียนหญิงคนที่ 11

2. การควบคุมชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

2.1 ด้านการควบคุมชั้นเรียนของครูผู้สอนที่ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

“เพื่อน ๆ ที่เรียนอ่อนถ้าอาจารย์ให้ความเป็นกันเองมากๆทำให้นักเรียนไม่เชื่อฟัง ถ้าอาจารย์ไม่ให้ความเป็นกันเองเพื่อน ๆ ไม่กล้าถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจยิ่งทำให้ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ”

นักเรียนหญิงคนที่ 9

“นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความเคารพครูดีเพราะการที่ครูให้ความเป็นกันเองทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น”

นักเรียนชายคนที่ 2

“ครูให้ความเป็นกันเองเด็กกล้าถามมากขึ้น”

นักเรียนหญิงคนที่ 2

“แต่อยู่ที่เราตั้งใจเรียนด้วย สนุกกับการที่เราไปเรียนทุกวันสนใจที่ครูสอน สนใจในสิ่งเดียวกันกับเพื่อน”

นักเรียนหญิงคนที่ 5

“ทำให้กล้าถามในสิ่งที่เราไม่เข้าใจ เพราะเพื่อนบางคนไม่กล้าถามก็ให้เพื่อนที่เก่งหรือกล้าถาม ถามให้ก็ทำให้เราได้ความรู้”

นักเรียนหญิงคนที่ 7

“สนุกทำให้ตั้งใจเรียน”

นักเรียนหญิงคนที่ 18

“กล้าถามในสิ่งที่เราสงสัย ไม่เข้าใจ เรียนกับอาจารย์ชาวต่างชาติจะเป็น Speaking แต่อาจารย์ไทยไม่ค่อยสอน”

นักเรียนชายคนที่ 3

“ทำให้อยากเรียน สนุกอยากที่จะเรียน”

นักเรียนหญิงคนที่ 7

“ทำให้อยากเรียนมากขึ้น”

นักเรียนหญิงคนที่ 10

“ครูจะให้ความเป็นกันเองแบบพอเหมาะ ไม่สนิทมากเกินไป เราเป็นนักเรียนต้อง รู้จักเคารพครูด้วย”

นักเรียนหญิงคนที่ 6

“คอยหากิจกรรมให้ทำมากกว่า ทำให้รู้มากขึ้น มีข้อสงสัยเต็มใจตอบให้ไม่แสดงความเบื่อหรือรำคาญ”

นักเรียนชายคนที่ 1

“ครูพยายามให้เป็นเอง เพื่อเด็กจะได้ไม่เครียดสนุกไปกับการเรียน”

นักเรียนหญิงคนที่ 11

2.2 ด้านการควบคุมชั้นเรียนของครูผู้สอนที่เปิดโอกาสให้ถามได้ตลอดเวลาที่น้องมีเรื่องไม่เข้าใจในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

“มีการถามกันได้บ้าง เป็นกันเองเล่นได้สนุกเฮฮาเป็นกันเองกับนักเรียนดีกว่าเราไปหาเองความรู้นั้นอาจจะคลาดเคลื่อนเพราะไม่รู้จะถามใคร ทำให้เราเข้าใจมากขึ้น อธิบายแล้วทำให้รู้มากขึ้น บางครั้งเราก็ไม่เข้าใจเปิดหนังสือก็ไม่ช่วยอะไร เพราะในหนังสือไม่สามารถอธิบายได้เท่ากับที่อาจารย์บอกเรา”

นักเรียนหญิงคนที่ 9

“ทำให้ได้ความรู้ ในขณะที่ครูชาวต่างชาติเรียนเข้าใจมากกว่า ครูชาวต่างชาติเปิดโอกาสให้ถามมากกว่าครูไทย เพราะไม่กล้าถามครูและครูไม่เปิดโอกาสให้ถาม”

นักเรียนชายคนที่ 2

“ทำให้เราเข้าใจมากขึ้นในสิ่งที่เราไม่เข้าใจ แต่เพื่อนบางคนก็ปล่อยเลยตามเลย ไม่สนใจ”

นักเรียนหญิงคนที่ 3

“มีการถามบ่อย ครูอังกฤษหลักหนุจะชอบถามหนุชอบสับสนเรื่อง Tense จะเป็นช่วงเวลา ครูจะหาเวลาอธิบายให้เราเข้าใจมากขึ้น ถามในคาบเรียนเข้าใจมากกว่า เพราะเวลาในคาบเรียนมีเวลาเยอะกว่าเข้าใจต่อเนื้อด้วย”

นักเรียนหญิงคนที่ 4

“ถ้าเราไม่เข้าใจก็ควรถามอาจารย์ ถ้าอาจารย์เปิดโอกาสให้เราถามตลอดทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษอาจารย์ส่วนมากจะเคโอกาสให้ถามได้ตลอดเวลาหรือไม่อาจารย์ก็จะถามว่าเราไม่เข้าใจตรงไหนรีบเล่า ถ้าไม่เข้าใจก็จะถามเลย”

นักเรียนหญิงคนที่ 11

“ถ้าเราไม่เข้าใจ มันคา ๆ อยู่ก็ไม่เข้าใจเหมือนเดิม ถ้าไม่ถามก็แค่นั้นก็ไม่ได้ มีการถามนอกชั้นเรียน ส่วนมากจะถามอาจารย์ที่เรียนพิเศษมากกว่า”

นักเรียนหญิงคนที่ 8

“ทำให้เรียนเข้าใจมากขึ้น แต่ส่วนใหญ่ไม่ค่อยกล้าถาม ส่วนมากจะถามอาจารย์ที่สนิทมากกว่า กล้าเล่น กล้าถามมากกว่า ได้ความรู้มากด้วย อาจารย์ชาวต่างชาติ เปิดโอกาสให้ถามมากกว่า”

นักเรียนชายคนที่ 6

“สามารถถามได้ตลอด ถ้าไม่เข้าใจก็ถามได้เลย บางครั้งอาจารย์ก็ถามเอง ตอนนั้นไม่ค่อยชอบวิชาภาษาอังกฤษเท่าไร เพราะเรียนไม่ค่อยรู้เรื่อง มันไม่ยากแต่เราไม่เข้าใจ มันไม่เหมือนแต่ก่อน”

นักเรียนหญิงคนที่ 10

“ทำให้เราเข้าใจมากขึ้น แต่ส่วนมากอาจารย์จะแบ่งงานเป็นกลุ่มแล้วให้รายงานหน้าชั้น”

นักเรียนหญิงคนที่ 1

“กล้าที่จะถามในเวลาที่ไม่เข้าใจหรือเรียนไม่รู้เรื่อง เพื่อนในห้องก็กล้าที่จะถามสงสัยถามได้เลย อาจารย์แต่ละคนจะมีการสอนที่แตกต่างกัน”

นักเรียนหญิงคนที่ 7

“แต่จะใช้วิธีจดแล้วหาคำตอบเองมากกว่า ถ้าไม่ได้จริง ๆ ก็ค่อยถามครู”

นักเรียนชายคนที่ 1

“เป็นการเปิดโอกาสให้ตัวเองมากกว่า จะได้ความรู้ที่แน่นอนทำให้เข้าใจมากขึ้น”

นักเรียนหญิงคนที่ 14

2.3 ด้านการควบคุมชั้นเรียนของครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนคล้ายกับครอบครัวในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

“ทำให้เรากล้าถามกล้าแสดงออก แต่บางครั้งก็ไม่ได้ทำให้เพื่อนไม่ฟังอาจารย์เพราะอาจารย์ให้ความอบอุ่นดีนะ อาจารย์พูดดีก็ทำให้นักเรียนชอบเพราะเพื่อน ๆ ทุกคนชอบคนพูดดี ๆ ด้วย”

นักเรียนหญิงคนที่ 18

“มีส่วนทำให้นักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้น”

นักเรียนชายคนที่ 2

“อาจารย์สร้างบรรยากาศแบบดู ๆ นั่งตัวตรงไม่ให้ขยับเขยื้อน มันทำให้เครียด บางทีมันทำให้เบื่อ มันทำให้เราทำอะไรไม่ค่อยได้ ถ้าบรรยากาศดี ๆ ทำให้เราอยากเรียน เช่น บรรยากาศสนุกสนานผ่อนคลาย เพราะบรรยากาศในห้องเรียนเป็นสิ่งสำคัญ”

นักเรียนหญิงคนที่ 10

“ทำให้อยากเรียน เพื่อน ๆ แล้วยกตัวเราสนุกไปกับการเรียนอยากที่จะเรียนอยากที่จะตอบกับครูมีการแบ่งเวลาให้นักเรียนคิด”

นักเรียนหญิงคนที่ 3

“แต่ไม่เท่ากับกิจกรรมการเรียนการสอนกับตัวผู้สอนเท่าไร มีผลเท่ากัน ชอบให้ติดสุภาษิตภาษาอังกฤษไว้ให้เป็นความรู้ เรื่องราวที่น่าสนใจตัวการ์ตูนด้วยก็ดี”

นักเรียนหญิงคนที่ 6

“ชอบครูสร้างบรรยากาศแบบฮา ๆ ชอบให้อาจารย์เล่าเรื่อง เพื่อน ๆ ก็จะตั้งใจเรียนทำให้ตอนเรียนไม่ง่วงนอน”

นักเรียนหญิงคนที่ 9

“นั่งอยู่ในห้องแล้วไม่มีใครตอบยิ่งทำให้บรรยากาศไม่น่าเรียน มีคนรู้อยู่คนเดียวแล้วตอบ ๆ ก็ไม่น่าเรียน ไม่สนุก ถ้ามีคนตอบหลายคนก็ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนน่าเรียน ทำทนายว่าใครจะตอบได้ก่อน”

นักเรียนชายคนที่ 4

“ถ้าเราตั้งใจเรียนแต่เพื่อน ๆ เล่นเราก็เรียนไม่รู้เรื่อง ในการเรียนให้มีการค้นคว้าก็ทำให้อยากเรียน”

นักเรียนหญิงคนที่ 8

“เข้าไปเรียนในห้องกิจกรรม มีการจัดกิจกรรมในระหว่างเรียน มีการทำงานในห้อง มีการให้การบ้านทำในห้องบ้างมีการทำงานร่วมกัน มีการโต้แย้งกัน”

นักเรียนหญิงคนที่ 11

“ถ้าครูเข้ามาคือพูด ๆ อย่างเดียวไม่สนใจนักเรียนเลย นักเรียนก็จะนั่งหลับ การที่ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนนักเรียนก็จะสนุกไปด้วย ทำให้อยากเรียน”

นักเรียนหญิงคนที่ 17

“บรรยากาศมีการคุยเล่น มีการโต้-ตอบระหว่างครูกับนักเรียน เน้นเกมชอบเรียนกับชาวต่างชาติมากกว่า”

นักเรียนชายคนที่ 1

“สายศิลป์จะสนุกสถาน แต่ถ้าเปรียบเทียบกับโรงเรียนรัฐบาลเด็กก็จะไม่กล้าส่งเสียงดัง ไม่ค่อยกล้าถามเพื่อนจะเฮฮา”

นักเรียนหญิงคนที่ 4

3. บุคลิกภาพของครูภาษาอังกฤษ

3.1 ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ การที่ครูผู้สอนแต่งตัวดี ภูมิฐาน ในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

“บางคนแต่งตัวแย่มาก แม้กระทั่งกระดานยังไม่อยากมอง มีส่วนนิคหน้อยบางครั้งทำให้เราไม่อยากเข้าเรียน”

นักเรียนหญิงคนที่ 5

“ครูชาวต่างชาติแต่งตัวเรียบร้อยแต่ครูไทยแต่งตัวสุภาพ”

นักเรียนชายคนที่ 1

“ว่า อาจารย์คนนี้น่าเชื่อถือ น่าเคารพพวกเราทุกคนให้เกียรติ แต่งตัวสบาย ๆ ไม่เวอร์เกินไป แต่ที่โรงเรียนมีฟอร์มอยู่แล้ว”

นักเรียนหญิงคนที่ 7

“แบบถ้าอาจารย์แต่งตัวตามสบายวันนั้นก็คือจะมีการเล่นเกม มีผลไม่มากเท่าไร”

นักเรียนชายคนที่ 2

“มีการแต่งตัวตามวัย มองแล้วเหมาะกับกาลเทศะ ชอบครูแต่งตัวมั่นใจ ทำให้เขารู้
Active ครูมีความมั่นใจ”

นักเรียนหญิงคนที่ 8

“แต่งตัวเรียบร้อย สวย ๆ ด้วย”

นักเรียนหญิงคนที่ 4

บางครั้งด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ การที่ครูผู้สอนแต่งตัวดี ภูมิฐาน ใน
ระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ

“จะดูว่ามีบุคลิกดีนะ น่าเชื่อถือ แต่มันไม่สำคัญ”

นักเรียนหญิงคนที่ 1

“ไม่ได้ตั้งใจจะนึกถึงเรื่องนี้อยู่แล้ว ส่วนมากก็จะคุยว่าอาจารย์คนนี้ใส่ชุดสวย”

นักเรียนหญิงคนที่ 10

“ไม่ค่อยสนใจเรื่องอาจารย์แต่ตัว อาจารย์ส่วนมากมี LOOK ของเขาเอง”

นักเรียนหญิงคนที่ 2

“อาจารย์โรงเรียนนี้แต่งกายสุภาพอยู่แล้ว ไม่แบ่งหรือเปรียบเทียบเรื่องความอาวุโส
ขึ้นอยู่กับการถ่ายทอดความรู้ ชอบครูให้เล่นเกม”

นักเรียนหญิงคนที่ 5

“ไม่ดูที่การแต่งตัว”

นักเรียนชายคนที่ 4

“มีเครื่องแบบของครูอยู่แล้ว ไม่แตกต่างกันใส่ชุดฟอร์ม 4 วัน วันพุธใส่ชุดไปรเวท
ธรรมดา”

นักเรียนหญิงคนที่ 6

3.2 ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ การที่ครูผู้สอนวางตัวดี (มีความน่า
นับถือ) ในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ

“ช่วยทำให้เกิดความน่าเชื่อถือมองแล้วน่าเรียน มันดูน่าเชื่อถือมากขึ้นจากการทำตัว
เป็นผู้ใหญ่น่านับถือ”

นักเรียนหญิงคนที่ 2

“ครูไทยมีความน่านับถือกว่าครูชาวต่างชาติ”

นักเรียนชายคนที่ 4

“ส่วนมากถ้าอาจารย์พูดผิดจะจำมากกว่า เป็นเด็กในปากแล้วอาจารย์เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว”

นักเรียนหญิงคนที่ 6

“ถ้าอาจารย์เขาทำตัวตลกๆ ยิ่งใหญ่ เด็กไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ถ้ามีการพูดคุยล้อเล่นจะทำให้กล้าถามมากขึ้น”

นักเรียนหญิงคนที่ 8

“อาจารย์ไทยน่าเชื่อถือ อาจารย์ต่างชาติก็ตนเอง มีการเรียนคนละแบบแต่ถ้าแบบไทยจะมีแบบแผน อาจารย์ต่างชาติก็อาจจะสอนอะไรก็สอนคือมีการเสริม”

นักเรียนชายคนที่ 3

“ชอบอาจารย์ให้คำปรึกษาได้ทุกอย่าง”

นักเรียนหญิงคนที่ 3

“ไปตามสถานการณ์ สามารถแลกเปลี่ยนความรู้กันได้ถึงเวลาการเรียนก็ไม่มีการเล่น”

นักเรียนหญิงคนที่ 7

“ครูที่สอนภาษาอังกฤษจะอายุ 40 ขึ้นไป จะมีประสบการณ์ในการสอน ครูค่อนข้างใจดี จะมีมากในความเป็นครู เล่นได้บ้าง”

นักเรียนหญิงคนที่ 11

“ทำให้นับถืออยากเรียนด้วย”

นักเรียนชายคนที่ 2

“ครูทำตัวให้น่านับถือ ก็เลยอยากเรียนด้วย”

นักเรียนหญิงคนที่ 15

ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ การที่ครูผู้สอนวางตัวดี (มีความน่านับถือ) ในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

“ดูที่ความสามารถมากกว่า”

นักเรียนหญิงคนที่ 7

“ขึ้นอยู่กับความรู้ของครู แต่ถ้าครูสามารถโต้ตอบกับนักเรียนได้เลย เด็กจะเชื่อมากกว่า”

นักเรียนหญิงคนที่ 13

4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูภาษาอังกฤษกับนักเรียน

4.1 ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษกับนักเรียนครูผู้สอนเอาใจใส่ในตัวนักเรียนพอดี ไม่มาก ไม่น้อยจนเกินไป ในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

“ไม่ใส่ใจมากเกินไปใส่ใจเฉพาะเวลาเรียน หลังเรียนปล่อยอิสระปล่อยแบบสบาย ๆ ระหว่างคาบก็ปล่อยแบบสบาย ๆ เวลาไม่มีคาบก็ปล่อยอิสระบ้าง ปล่อยเวลาให้ไปทำอย่างอื่นบางเวลาเรียนก็เรียน”

นักเรียนหญิงคนที่ 12

“ครูไทยให้ความสนใจใส่ด้าน Grammar ต้องให้นักเรียนใช้ในทางที่ถูกต้อง มีการสอนให้รู้ว่าอันไหนทางการ อันไหนไม่ทางการ ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ต้องให้ครูคนไทยมาสอนเพราะครูคนไทยเน้นด้าน Grammar”

นักเรียนชายคนที่ 1

“ถ้าครูเอาใจใส่ ครูจะถามว่าเข้าใจไหม ไม่เข้าใจตรงไหน ครูก็สนใจเรานะ ถ้าไม่เข้าใจก็ถามได้เลย ครูบางคนไม่สนใจปล่อยเลยตามเลยเราก็ไม่เข้าใจ บางครั้งเราก็ลืมที่จะถาม ครูสนใจจะเป็นการกระตุ้นให้เราอยากเรียน”

นักเรียนหญิงคนที่ 2

“ครูเอาใจใส่มากจะทำให้สนใจในเรื่องการเรียนและการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนมากขึ้น”

นักเรียนหญิงคนที่ 6

“เพื่อนในห้องระดับความสามารถในการเรียนต่างกัน อาจารย์ก็จะรู้ว่าควรปรับรูปแบบการสอนยังไงให้เด็กรู้เรื่องทั้งหมด ในการเรียนก็จะดูว่าอาจารย์จะออกแบบแนวไหนก็จะเน้นอ่านตรงนั้น”

นักเรียนหญิงคนที่ 1

“ถ้าอาจารย์ทำแบบนี้ (เอาใจใส่) ก็จะช่วยให้หนูอยากเรียน เพื่อนบางคนไม่ชอบถ้าเป็นเด็กไม่ชอบเรียนก็ไม่ชอบ”

นักเรียนหญิงคนที่ 9

“อาจารย์ไทยเอาใจใส่มากกว่า เรียนกับอาจารย์ชาวต่างชาติเป็นการเรียนอะไรที่ง่าย ๆ เน้นการฟังเป็นหลักให้ดู Soundtrack แล้วจับใจความ ย่อเป็น Passage ไม่ตรวจเท่าไร มีการให้ชิ้นงาน”

นักเรียนชายคนที่ 3

“ไม่ส่งงาน มีการถามทวงงาน ที่ไม่ส่งเป็นเพราะทำไม่ได้หรือจี้เกียดแล้วก็สอน แล้วก็จะบอกว่าไม่ทำก็ไม่มีคะแนนถ้าเราไม่ช่วยตัวเอง เราก็ได้เกรดไม่ดี”

นักเรียนหญิงคนที่ 8

“ครูให้งาน นักเรียนก็จะทำงานแล้วครูก็จะตามถามเรื่องงานอีกที มีการบอกเตือนเรื่องการเรียนบ้าง สอนนอกชั้นเรียนทำให้เข้าใจมากขึ้น”

นักเรียนหญิงคนที่ 10

“อาจารย์ประจำชั้นปัจจุบันเอาใจใส่มาก จัดให้ไปเรียนรู้ในที่ต่าง ๆ บ่อยมาก ชอบเรียนรู้กับสิ่งรอบข้าง”

นักเรียนชายคนที่ 4

“ครูเอาใจใส่เราทำให้เข้าใจเราและรู้จักวิธีที่จะสอน”

นักเรียนหญิงคนที่ 18

ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษกับนักเรียนครูผู้สอนเอาใจใส่ในตัวนักเรียนพอดี ไม่มาก ไม่น้อยจนเกินไป ในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

“อาจารย์สอนแบบขึ้นกระดานมากกว่าให้เราดูแล้วจดลงในสมุด ก็ทำให้เข้าใจมากขึ้น ชอบให้เขียนแล้วให้เราจดตามบนกระดานแล้วครูก็อยออธิบาย”

นักเรียนหญิงคนที่ 3

4.2 ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษกับนักเรียนครูผู้สอนเอาใจใส่ในตัวนักเรียนมาก ในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

“อาจารย์เอาใจใส่เรามากแนะนำเรามากก็ทำให้เรารู้มากขึ้นก็มีส่วนทำให้เราเรียนภาษาอังกฤษรู้เรื่อง อาจารย์เค้าดูแลเรา ถ้าดูแลเอาใจใส่มาก ๆ ทำเหมือนเข้มงวดกับเราทำให้เรารู้มากขึ้นกว่าเดิม”

นักเรียนหญิงคนที่ 6

“ครูภาษาอังกฤษเน้นการพูด ครูชาวต่างชาติได้ด้านศัพท์ ครูคนไทยด้าน Grammar และการอ่านทำให้ผสมผสานลงตัว”

นักเรียนชายคนที่ 2

“อาจารย์พยายามสอนมันจะเข้าหัว ถ้าครูถามแล้วเราตอบไม่ได้ ครูก็จะบอกว่าไม่เป็นไร คือครูจะทวนให้ใหม่จนจำได้เข้าหัวฝังใจ ทำให้เราสนใจมากขึ้น”

นักเรียนหญิงคนที่ 11

“ทำให้เด็กเรียนรู้มากขึ้น”

นักเรียนหญิงคนที่ 15

“กล้าที่จะเข้าไปถามอาจารย์ ถ้าอาจารย์ไม่หวังดีกับเราเค้าคงไม่จู้จุกจิกกับเรา สอนธรรมดาแค่ว่าเห็น้อยอยู่แล้ว ถ้ามีโอกาสถ้าอาจารย์ถามบางครั้งก็จะกลัว จะแก้ได้โดยหาคำตอบให้ได้เพราะถ้าอาจารย์เรียกเราให้ตอบ มีคำตอบที่ผิดคิดว่าไม่มีเลย”

นักเรียนหญิงคนที่ 7

“เอาแบบกลาง ๆ ดีกว่า เพราะมากไปคงเหมือนจู้จี้เรามากไป ถ้าน้อยไปก็ปล่อยปละละเลยไม่สนใจ”

นักเรียนชายคนที่ 1

“ไม่ต้องมากแต่พอดี คือในคาบเรียนก็ถามได้ตลอด ให้งานเราแล้วถามว่าทำไม ให้ออกคำตอบในชั้นเรียนเลย เราจะได้ไม่ต้องลืม บางครั้งก็ทำแบบฝึกหัดหรือการบ้านก็ทำให้ทบทวนความรู้ที่มี”

นักเรียนหญิงคนที่ 4

“ครูอาจจู้จี้กับเรานิดหน่อย แต่เรารับได้ดีกว่าที่ครูไม่เอาใจใส่ พอถึงเวลาสอนก็สอนแล้วก็ออกจากห้องไป”

นักเรียนหญิงคนที่ 8

“ทำให้เราตั้งใจเรียนมากขึ้น”

นักเรียนชายคนที่ 3

“ชอบเอาใจใส่มาก ทำให้เราอยากเรียน แต่อย่ามากเกินไปให้พอสมควร ครูก็รู้ว่าควรทำอะไรกับเราบ้าง”

นักเรียนหญิงคนที่ 2

ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษกับนักเรียนครูผู้สอนเอาใจใส่ในตัวนักเรียนมาก ในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

“ไม่อยากให้อาจารย์ยุ่งกับเรามากเกินไป”

นักเรียนหญิงคนที่ 11

“เฉพาะในเวลาเรียน จะทำให้เราไม่กดดันตัวเอง ถ้าอาจารย์ใส่ใจเรามากพอเราไปเรียนในมหาวิทยาลัยครูไม่มาทำแบบนี้หรือ เราต้องเริ่มตั้งแต่ตอนนี้ สอนให้เรารู้จัก Active ตัวเอง”

นักเรียนหญิงคนที่ 13